

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR
UKRAINOS VYRIAUSYBĖS
S U T A R T I S

DĖL INVESTICIJŲ SKATINIMO IR ABIPUSĖS APSAUGOS

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Ukrainos Vyriausybė (toliau vadinamos "Susitariančiosiomis Šalimis"),

norėdamos intensyvuoti ekonominį Susitariančiųjų Šalių bendradarbiavimą abiemis Šalims naudingomis sąlygomis,

siekdamos sukurti ir palaikyti palankias sąlygas vienos Valstybės investorių investicijoms kitos Valstybės teritorijoje, ir

įsitikinusios, kad investicijų abipusis skatinimas ir apsauga pagal šią Sutartį skatina komercinę iniciatyvą šioje sferoje,

s u s i t a r i a:

1 straipsnis

Sąvokos

Dėl šios Sutarties tikslų:

1. Sąvoka "investicija" reiškia bet kurios rūšies turtą, investuotą dėl ekonominės veiklos vienos Susitariančiosios Šalies investorių kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje pagal jos įstatymus ir tvarką, ir ypač, nors ir ne visada, apima:

/a/ kilnojamąjį ir nekilnojamąjį turtą bei bet kurias kitas nuosavybės teises, tokias kaip hipoteka, turto sulaikymas, užstatas ir panašios teisės;

/b/ bendrovės akcijas, obligacijas bei kitokius vertybinius popierius ar kitas dalyvavimo bendrovėje formas;

/c/ pretenzijas į pinigus ar į bet kurią ekonominę vertę turinčią veiklą;

/d/ intelektualinės nuosavybės teisės, tarp jų autorines teises, prekių ir paslaugų ženklus, patentus, pramoninius modelius, techninius procesus, know-how, prekybos paslaptis, prekybinius pavadinimus ir goodwill;

/e/ bet kurią teisę, suteiktą įstatymu ar sutartimi, ir bet kurias licencijas ir leidimus sutinkamai su įstatymais, įskaitant koncesijas gamtinių išteklių žvalgybai, gavybai, apdirbimui ar jų panaudojimui.

Bet koks investicijos formos pakeitimas neturės įtakos investicijos traktavimui su sąlyga, kad toks pakeitimas neprieštarauja Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje atlikta investicija, įstatymams.

2. Sąvoka "investitorius" reiškia:

/a/ Lietuvos Respublikos atžvilgiu:

- fizinius asmenis, kurie yra Lietuvos Respublikos piliečiai pagal Lietuvos Respublikos įstatymus;
- bet kurią įmonę, įsteigtą Lietuvos Respublikos teritorijoje pagal joje galiojančius įstatymus ir tvarką;

/b/ Ukrainos atžvilgiu:

- fizinį asmenį, kuris yra Ukrainos pilietis pagal Ukrainos įstatymus;
- bet kurią įmonę, įsteigtą Ukrainos teritorijoje pagal joje galiojančius įstatymus ir tvarką;

/c/ kiekvienos Susitariančiosios Šalies atžvilgiu – bet kurią įmonę ar organizaciją, įsteigtą pagal bet kurios trečiosios valstybės įstatymus, kurios tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamos tos Susitariančiosios Šalies fizinių ar juridinių asmenų, turinčių savo buveinę Susitariančiosios Šalies teritorijoje; turint omenyje, kad kontrolei reikalinga didelė nuosavybės dalis.

3. Sąvoka "pajamos" reiškia iš investicijų gautas sumas ir ypač, nors ne visada, apima pelną, palūkanas, pajamas iš kapitalo, akcijas, dividendus, autorinius honorarus ar atlyginimus.

4. Sąvoka "teritorija" kiekvienos Susitariančiosios Šalies atžvilgiu reiškia suverenią jos teritoriją ir jūros bei povandeninius plotus, kuriuose Susitariančioji Šalis pagal tarptautinę teisę naudojami suverenumu, suverenomis teisėmis ar jurisdikcija.

2 straipsnis

Investicijų skatinimas ir apsauga

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis skatins ir sudarys palankias sąlygas kitos Susitariančiosios Šalies investitoriams investuoti savo teritorijoje ir traktuos tokias investicijas pagal savo įstatymus ir tvarką.
2. Bet kurios Susitariančiosios Šalies investitorių investicijos visada bus pilnai ginamos ir saugomos kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje.

3 straipsnis

Didžiausio palankumo statusas

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis savo teritorijoje traktuos kitos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijas ir pajamas sąžiningai ir lygiaverčiai bei ne mažiau palankiai negu bet kurios trečiosios valstybės investitorių investicijas ir pajamas.

2. Kiekviena Susitariančioji Šalis savo teritorijoje traktuos kitos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijas, kiek tai susiję su jų valdymu, palaikymu, naudojimu, pasinaudojimu, turėjimu ar disponavimu, sąžiningai, lygiaverčiai ir ne mažiau palankiai negu bet kurios trečiosios valstybės investitorių investicijas.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos nebus sudarytos taip, kad įpareigotų vieną Susitariančiąją Šalį teikti kitos Susitariančiosios Šalies investitoriams traktavimo palankumą, lengvatas ar pranašumus, kurie gali būti taikomi pirmosios Susitariančiosios Šalies dėl:

/a/ muitų sąjungos♦ ar laisvos prekybos zonos bei valiutinės sąjungos ar panašaus tarptautinio susitarimo, vedančio prie tokių sąjungų bei institucijų ar kitų regioninio bendradarbiavimo formų, kuriose bet kuri Susitariančioji Šalis dalyvauja ar gali dalyvauti;

/b/ bet kokios tarptautinės sutarties ar susitarimo, visiškai ar dalinai susijusių su apmokestinimu ar vidaus mokesčių įstatymų.

4 straipsnis

Nuostolių atlyginimas

1. Kai vienos iš Susitariančiųjų Šalių investitoriai patiria nuostolius dėl karo, ginkluoto konflikto, nacionalinės nelaimės, maišto, riaušių, sukilimo ar kitų panašių įvykių kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, šie nuostoliai turėtų būti padengiami pastarosios Susitariančiosios Šalies, kiek tai susiję su nuostolių atlyginimu, kompensacija, padengimu ar kitais atsiskaitymais ne mažiau palankiomis sąlygomis, negu tos, kurias pastaroji Susitariančioji Šalis suteikia savo investitoriams ar bet kurios trečiosios šalies investitoriams.

2. Nepažeidžiant šio straipsnio 1 dalies nuostatų, nuostoliai, kuriuos patiria vienos Susitariančiosios Šalies investitoriai bet kuriuo iš išvardytų šioje dalyje atvejų kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, kylantys:

/a/ dėl jų nuosavybės nusavinimo, įvykdyto Susitariančiosios Šalies karinių pajėgų ar valdžios atstovų,

/b/ Susitariančiosios Šalies karinėms pajėgoms arba valdžios atstovams sunaikinus jų turtą nemasinio susidūrimo atveju arba nesant susidariusios situacijos būtinumo,

bus atlyginami ir atitinkamai kompensuojami patyrus juos per nusavinimo laikotarpį ar sunaikinant nuosavybę. Mokėjimai bus nedelsiant laisvai pervedami konvertuojama valiuta.

5 straipsnis

Eksproprijacija

1. Bet kurios Susitariančiosios Šalies investitorių investicijos negali būti nacionalizuojamos, eksproprijuojamos, joms nagalima taikyti kitų analogiškų priemonių (toliau vadinamų - "eksproprijacija") kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, išskyrus atvejus, kai tai daroma visuomenės interesais. Eksproprijacija vykdoma pagal atitinkamą įstatyminių procesą nediskriminacine tvarka, nedelsiant ir veiksmingai išmokant atitinkamą kompensaciją. Tokios kompensacijos dydis turi atitikti nusavintų investicijų vertę, buvusią prieš pat eksproprijaciją arba viešo tokių priemonių paskelbimo metu, kaip naudingiau investitoriui. Kompensacija, apimanti palūkanas nuo eksproprijavimo dienos, paskaičiuotas pagal LIBOR kursą atitinkamai valiutai, turi būti išmokėta nedelsiant ir veiksmingai realizuojama bei laisvai pervedama konvertuojama valiuta.

2. Suinteresuotas investitorius turi teisę kreiptis į juridinę ar kitą tos Susitariančiosios Šalies nepriklausomą instituciją, kad būtų įvertintos investicijos pagal šiame straipsnyje nurodytus principus.

3. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos taip pat bus taikomos, kai Susitariančioji Šalis eksproprijuos turtą bendrovės, inkorporuotos ar sudarytos pagal galiojančius bet kurioje jos teritorijos dalyje įstatymus, kurioje kitos Susitariančiosios Šalies investitoriai yra akcijų savininkai.

4. Investitoriai, nurodyti 1 straipsnio 2 dalies (c) punkte, negali reikšti pretenzijų, jeigu kompensacija jau buvo sumokėta pagal panašią sutartį dėl investicijų skatinimo ir apsaugos, sudarytą Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje buvo atlikta investicija.

6 straipsnis

Pervedimai

1. Susitariančiosios Šalys garantuoja mokėjimų, susijusių su investicijomis ir pajamomis, pervedimą. Pervedimai atliekami konvertuojama valiuta be jokių apribojimų ir delsimų. Tokie pervedimai ypač, nors ne visada, apima:

/a/ kapitalą ir papildomas sumas investicijoms palaikyti ar padidinti investuojamą kapitalą;

/b/ pelną, palūkanas, dividendus ir kitas einamąsias pajamas;

/c/ lėšas paskoloms apmokėti;

/d/ autorinius honorarus ar atlyginimus;

/e/ įplaukas, gautas pardavus ar likvidavus investicijas;

/f/ fizinių asmenų uždarbius pagal Susitariančiosios Šalies, kurioje atliktos investicijos, įstatymus ir tvarką;

/g/ kompensacijas pagal šios Sutarties 4 ir 5 straipsnius.

2. Šios Sutarties tikslais pervedimai bus atliekami pagal pervedimo dieną galiojusį oficialų valiutos keitimo kursą, jei nebus susitarta kitaip.

7 straipsnis

Subrogacija

1. Jeigu Susitariančioji Šalis ar jos paskirta agentūra apmoka savo investitoriams pagal garantiją, kurią buvo suteikusi kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, pastaroji Susitariančioji Šalis pripažįsta:

/a/ kompensaciją gavusios šalies visų teisių ar pretenzijų perdavimą pirmajai Susitariančiajai Šaliai pagal įstatymą ar teisinį sandorį; ir taip pat

/b/ kad subrogacijos būdu gautomis teisėmis ir pretenzijomis pirmoji Susitariančioji Šalis naudojasi tokiu pat lygiu kaip ir kompensaciją gavusi šalis.

2. Subroguotos teisės ar pretenzijos nepažeis investitoriaus teisių ar pretenzijų prioriteto.

8 straipsnis

Investicinių ginčų tarp Susitariančiosios Šalies ir kitos Susitariančiosios Šalies investitoriaus sprendimas

1. Bet koks ginčas, kuris gali iškilti tarp vienos Susitariančiosios Šalies investitoriaus ir kitos Susitariančiosios Šalies dėl investicijų, padarytų šios Susitariančiosios Šalies teritorijoje, turi būti derybų tarp ginčo šalių objektas.

2. Jeigu bet koks ginčas tarp vienos Susitariančiosios Šalies investitoriaus ir kitos Susitariančiosios Šalies negali būti išspręstas per 6 mėnesius, investitorius gali perduoti ginčą spręsti į:

/a/ Tarptautinį investicinių ginčų sprendimo centrą (ICSID), atsižvelgiant į taikomas 1965 m. Vašingtone pasirašytos Konvencijos dėl investicinių ginčų tarp atskirų valstybių ir kitų valstybių piliečių sprendimo nuostatas, jeigu abi Susitariančiosios Šalys yra šios Konvencijos dalyvės; arba

/b/ tarptautinį arbitražą ar ad hoc arbitražo teismą, įsteigtą pagal Jungtinių Tautų Tarptautinės prekybos teisės komisijos (UNCITRAL) arbitražo taisykles. Ginčo šalys gali raštu susitarti pakeisti šias taisykles. Teismo sprendimai yra galutiniai ir privalomi abiemis ginčo šalims.

9 straipsnis

Ginčų tarp Susitariančiųjų Šalių sprendimas

1. Ginčai tarp Susitariančiųjų Šalių dėl šios Sutarties interpretavimo ar taikymo, jei tai yra galima, sprendžiami konsultacijų ar derybų būdu.

2. Jeigu ginčo negalima išspręsti per 6 mėnesius, tada, paprašius bet kuriai iš Susitariančiųjų Šalių, jį galima perduoti spręsti Arbitražui pagal šio straipsnio nuostatas.

3. Arbitražas sudaromas kiekvienu atskiru atveju tokiu būdu. Per du mėnesius, kada buvo gautas kreipimasis į Arbitražą, kiekviena Susitariančioji Šalis gali paskirti vieną Arbitražo narį. Tie du nariai išrenka trečiosios valstybės pilietį, kuris, pritarus abiem Susitariančiosioms Šalims, turi būti paskiriamas Arbitražo pirmininku (toliau vadinamas - "Pirmininku"). Pirmininkas turi būti paskirtas per tris mėnesius nuo kitų dviejų narių paskyrimo datos.

4. Jeigu per laikotarpį, nurodytą šio straipsnio 3 dalyje, būtini paskyrimai nebuvo padaryti, tada galima kreiptis į Tarptautinio Teismo Prezidentą, kad jis atliktų šiuos paskyrimus. Tuo atveju, jeigu Prezidentas yra bet kurios iš Susitariančiųjų Šalių pilietis, ar jeigu jis dėl kitų priežasčių negali atlikti minėtų funkcijų, tada paskyrimus atlikti yra prašomas Viceprezidentas. Jeigu Viceprezidentas taip pat yra vienos iš Susitariančiųjų Šalių pilietis ar negali atlikti minėtos funkcijos, tada kreipiamasi į turintį didžiausią stažą Tarptautinio Teismo narį, kuris nėra vienos iš Susitariančiųjų Šalių pilietis.

5. Arbitražas priima sprendimus balsų dauguma. Tokie sprendimai yra privalomi. Kiekviena Susitariančioji Šalis apmoka savo teismo nario išlaidas bei jos atstovavimo arbitražo procese išlaidas; Arbitražo pirmininko ir kitas likusias išlaidas abi Susitariančiosios Šalys apmoka po lygiai. Arbitražas gali nuspręsti, kad didesnę išlaidų dalį padengs viena iš Susitariančiųjų Šalių, ir toks sprendimas bus privalomas abiem Susitariančiosioms Šalims. Arbitražas pats nustato savo darbo tvarką.

10 straipsnis

Kitų taisyklių taikymas ir ypatingi įsipareigojimai

1. Jeigu tuo pačiu metu Susitariančiosios Šalys yra šios Sutarties ir kito tarptautinio susitarimo dalyvės, tai ši Sutartis neužkirs kelio bet kuriai Susitariančiajai Šaliai ar bet kuriam jos investitoriui, turinčiam investicijas kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, pasinaudoti palankesnėmis jo atžvilgiu sąlygomis.

2. Jeigu pagal vienos Susitariančiosios Šalies įstatymus ir tvarką ar kitas ypatingas kontraktų nuostatas kitos Susitariančiosios Šalies investitorių traktavimas yra palankesnis negu pagal šią Sutartį, tai taikomos tos palankesnės sąlygos.

11 straipsnis

Šios Sutarties taikymas

Ši Sutartis taikoma investicijoms, padarytoms po šios Sutarties įsigaliojimo, taip pat investicijoms, kurias vienos Susitariančiosios Šalies investitoriai iki šios Sutarties įsigaliojimo dienos atliko kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje pagal jos įstatymus ir tvarką.

12 straipsnis

Įsigaliojimas, trukmė ir nutraukimas

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis praneš kitai Susitariančiajai Šaliai apie būtinų pagal jos įstatymus šiai Sutarčiai įsigaliojti reikalavimų įvykdymą. Ši Sutartis įsigalios nuo antrojo pranešimo gavimo datos.

2. Ši Sutartis sudaryta 10 metų laikotarpiui. Pasibaigus šiam laikotarpiui, Sutartis lieka galioti neribotą laiką, jeigu kuri nors iš Susitariančiųjų Šalių ne vėliau kaip prieš 12 mėnesių iki šio termino pabaigos raštiškai nepraneša kitai Susitariančiajai Šaliai apie Sutarties nutraukimą. Praėjus 10 metų, Sutartis gali būti nutraukta bet kada, pranešus apie tai prieš 12 mėnesių.

3. Investicijoms, padarytoms iki šios Sutarties nutraukimo, šios Sutarties nuostatos bus taikomos 10 metų periodui nuo nutraukimo datos.

13 straipsnis

Konsultacijos

Bet kurios Susitariančiosios Šalies prašymu kita Susitariančioji Šalis nedelsdama turi surengti konsultacijas dėl šios Sutarties sąlygų aiškinimo ir taikymo.

14 straipsnis

Pataisos

Šios Sutarties sąlygos gali būti keičiamos bet kuriuo metu Susitariančiųjų Šalių susitarimu. Pataisos įsigalioja tada, kai Susitariančiosios Šalys praneša viena kitai apie visų būtinų joms įsigaliojti konstitucinių reikalavimų įvykdymą.

Paliudydami tai, įgalioti asmenys pasirašė šią Sutartį.

Sudaryta Vilniuje 1994 m. vasario 8 d. dviem egzemplioriais lietuvių, ukrainiečių ir anglų kalbomis, visi tekstai vienodos teisinės galios. Interpretacijos neatitikimo atveju remiamasi tekstu anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

UKRAINOS
VYRIAUSYBĖS VARDU
